

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17363/2024
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиље АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Марко Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије“ а.д., Београд, чији је пуномоћник Срђан Арсић, адвокат из ..., ради исплате накнаде за стварну службеност, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 995/2024 од 17.04.2024. године, у седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 995/2024 од 17.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 995/2024 од 17.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4652/22 од 21.01.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужилји на име накнаде за успостављену стварну службеност проласком далековода јачине 400kw КЦ Ниш граница Македоније релација ТС НИШ 2- ТС ЛЕСКОВАЦ 2, на кп. бр. ... КО ..., уписан у лист непокретности бр. ... у укупној површини од 2141m² на којој је установљена службеност, сходно уделу тужиље од $\frac{1}{1}$, исплати износ од 386.954,00 динара са законском затезном каматом од 22.01.2024. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужилји накнади трошкове парничног поступка у износу од 167.190,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 995/2024 од 17.04.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020 и 10/2023, у даљем тексту: ЗПП) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/ 11 ... 10/23) Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП јер је одлука у складу са правним ставом усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 23.01.2017. године на којој је усвојен правни став о правној природи накнаде због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем и о застарелости те накнаде. Према овом правном ставу, у случајевима када је ограничење права својине на непокретности извршено без спроведеног поступка експропријације, правни основ потраживања тужиле због проласка кабла електричне енергије ваздушним путем изнад њене катастарске парцеле је стварноправног карактера, односно конституисање законске стварне службености на основу члана 51. Закона о основама својинскоправних односа, па се висина одговарајуће накнаде одређује на основу члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа, којим је прописано да на захтев власника послужног добра надлежни државни орган утврђује и одговарајућу накнаду, коју је власник повласног добра дужан да плати власнику послужног добра. Имајући ово у виду, те да се у конкретном случају ради о парници ради накнаде за конституисану стварну службеност, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања, то одлуке нижестепених судова којима је евентуално другачије одлучено о истом правном питању, не представљају нужно и различито поступање суда у истој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање). Поред тога, битне повреде одредаба парничног поступка на које се посредно ревизијом указује не представљају дозвољени ревизијски разлог. Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 15.09.2022. године. У тужби је била означена вредност предмета спора на 10.000,00 динара. Поднеском од 13.11.2023. године тужила је је објективно преиначила тужбу повећањем тужбеног захтева на укупан износ од од 386.954,00 динара. Овај износ очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Како у конкретном случају вредност предмета спора правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић